

NS Spravodaj

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1138

05.01.2025 (136)

Výchova zlého génia

Gerhard Lauck

Časť 4

Druhá kapitola **Politický aktivista**

Môj prvý večer vo vlasti

Bol to môj prvý deň v Starej krajine. Bol som s jedným zo svojich prvých kontaktov v podzemnom hnutí odporu. Volal sa Walter. Prechádzali sme sa po poli. Bola hviezdami zaliata noc. Klesol som na kolená, zohol som sa, nabral som za hrst' hlíny a jemne som pobožkal pôdu vlasti predkov.

Neskôr povedal tieto slová:

Pochádzame z ničoho

A my sme nič.

Ale my sme tam!

Walter bol skúsený bojovník za slobodu. Komunisti ho viackrát zatkli. Napriek tomu odmietal hodiť ručník do ringu.

Nebol to vzdelaný človek. Nebol ani bohatý. Jeho záchodom bola prístavba. Jediné kúrenie zabezpečoval kuchynský sporák. Pamätám si, ako som tam sedel s

jeho rodinou a hladkal čiernu mačku jeho dcéry menom "Me Lady". Pripomínalo mi to otcovo rozprávanie o jeho detstve v dome s rovnakým systémom vykurovania.

Na druhej strane, jeden z jeho priateľov, ktorý bol tiež starým mužom z SA, mal vinicu! Víno, ktoré sme tam kúpili, bolo vo fľaši bez etikety, ale chutilo dobre a bolo lacné. Často som si so sebou nosil niekoľko fliaš, keď som navštívil Hansa na severe v Šlezvicku-Holštajnsku. (Nazval som to platbou za to, že mi jeho žena prala!) Kúpoval som tam "Korn" (číru whisky) alebo rum a prinášal som ho Walterovi.

Okrem toho všetky jeho taniere a príbory boli originály z Tretej ríše s orlicou a hákovým krížom. Vďaka tomu jedlo chutilo mimoriadne dobre! Ich peňažná hodnota by dnes bola pre zberateľa značná.

Spomínam si aj na ostatných v našom malom kruhu. Manfreda, Horsta, Williho, Katju a Alberta v Spojených štátoch. Všetci zohrali významnú úlohu vo vývoji koncepcie NSDAP/AO. Stále mám krásnu plnofarebnú fotku Führera, ktorú mi darovala Katjina priateľka, vdova po SS.

Horst ma zoznámil so sympatickým policajným šéfom.

Willi mi nechtiac zložil kompliment, keď som ho raz nahneval a on ma nazval "Saupreuß". Rodné meno mojej matky bolo Preuss. Som skutočne Prus.

Nemocničný úradník sa raz Alberta opýtal, prečo klamal, že je veterán. VA o ňom nemala žiadne záznamy. V skutočnosti neklamal. Skutočne bol veteránom: Nie americký, ale Waffen-SS.

Nová koncepcia

Pri cestovaní po starej krajine som často videl heslá odporu v podobe grafitov. Nebolo však možné odhadnúť silu hnutia. Takisto bolo nemožné, aby sympatizanti nadviazali kontakt a pripojili sa k odboju. Riziko zatknutia bolo veľmi vysoké.

Vytvoril som nový koncept. A čo je ešte dôležitejšie, zaviedol som ho do praxe. V tom čase som bol ešte tínedžer.

Zahraničné organizácie so sídlom v slobodnej krajine dodávali podzemnému odboju profesionálne vyrobené tlačoviny. V slobodnej krajine by mala jednotnú kontaktnú adresu. Záujemcovia by dostávali zadarmo vzorky literatúry a vlastné jedinečné "identifikačné číslo" ("Kenn-Nummer"), ktoré by používali v budúcej korešpondencii namiesto svojho skutočného mena a adresy. Tým sa chránila ich identita v prípade neskoršieho zachytenia pošty.

Z vyšetrovateľa sa stal aktivista, ktorý si naverboval vlastných členov bunky. Alebo zostal "osamelým vlkom". Pravidelne od nás dostával malé zásielky. Tie sa

jednoducho posielali poštou z viacerých miest a boli dobre zamaskované. Každá zásielka obsahovala "formulár o prijatí", ktorý príjemca vyplnil a vrátil nám ho. Ak sme tieto formuláre nedostali, predpokladali sme, že sa niečo pokazilo, a zásielky sme zastavili.

Väčšie "bunkové siete" si vyžadovali oveľa väčšie množstvá. Tie sa dodávali iným spôsobom. Organizovali sa rozsiahle "pašerácke" operácie. Tie boli mimoriadne úspešné. Celkové straty na ľuďoch a materiáli zostávali v priebehu desaťročí mimoriadne nízke.

Zrod NSDAP/AO

Po návrate do USA som založil novú organizáciu založenú na tomto novom koncepte. Je známa ako NSDAP/AO.

Okamžite sme vytlačili 1 000 nálepiek s hákovým krížom a letecky sme ich poslali do starej vlasti. Prišli práve včas. Jedna sa objavila v hlavnom vysielacom čase televízie nalepená na volebnom plagáte Williho Brandta.

Mnohí Američania si to neuvedomujú, ale aj v diktatúrach sa často konajú "voľby", niekedy dokonca s viacerými "stranami". Ale stále je to podvod. A navyše nešikovná pretváрка. Na rozdiel napríklad od krajín, ako sú dnes Spojené štáty.

Tlačiarom bol starý Rockwellov aktivista George Adam Link. Vyjadril želanie, aby to bolo 10 000 nálepiek. Bol som šokovaný. Ako sme vôbec mohli zaplatiť za toľko? O rok neskôr však bol náš priemerný náklad 100 000 kusov pri prasknutí! V tom čase sa tretie číslo nášho periodika *NS Kampfruf* v materinskom jazyku rozšírilo na novinový bulvárny formát. Vlastnili sme aj dva tlačiarenské stroje na menšie zákazky.

Za túto expanziu vdáčíme z veľkej časti pomoci spojeneckých amerických organizácií!

Čoskoro som zistil, že existujú dva typy neziskových organizácií. *Prvý typ* vníma ostatné neziskové organizácie ako spojencov v spoločnej veci. Títo spojenci si navzájom pomáhajú. *Druhý typ* vníma ostatné neziskové organizácie ako konkurentov v boji o rovnakých darcov. Aktívne sa snažia navzájom sabotovať. Bohužiaľ, druhý typ je často úspešnejší pri získavaní finančných prostriedkov. To je všetko, čo robia. Prvý typ sa sústreďuje na konkrétnu prácu pre vec.

O dva roky neskôr sme pre našich amerických sympatizantov založili bulletin v anglickom jazyku. Ten sa nakoniec rozšíril aj na bulvárne noviny. Oboje noviny vychádzali v tomto formáte viac ako štvrtstoročie. (Potom sme prešli na formát bulletinu, kým sme prešli len na online. Tlačená verzia sa obmedzila na našu

knižnú produkciu, ktorá sa značne rozšírila).

Najprv som pracoval na plný úväzok mimo školy. Svoju "dietaťu" som venovala svoj plat aj voľný čas. Neskôr som musela pracovať len na čiastočný úväzok. Nakoniec som si vystačil s vedľajším príjmom a inak som pracoval na plný úväzok pre svoje "dietaťu".

Jedného dňa mi dobrovoľník z inej neziskovej organizácie, Don v Kanade, navrhol: *Mali by ste predávať veci! Robíme to a zarábame tak oveľa viac peňazí ako prostredníctvom predplatného!*

Vyskúšali sme to. Fungovalo to. Všetci boli spokojní. V každom prípade to bol začiatok môjho celoživotného vzťahu k *zásielkovému obchodu*.

Táto dobrovoľnícka práca zdokonalila *moje organizačné a ľudské schopnosti*.

Práca s dobrovoľníkmi je niekedy dosť náročná v pozitívnom aj negatívnom zmysle. Tento vzťah je jedinečný. Zamestnávateľ môže zamestnanca prepustiť. Vojenský dôstojník môže zatknúť alebo dokonca popraviť svojho podriadeného.

Priatelia a spolupracovníci

Moja vlastná začínajúca nezisková organizácia slúžila veľmi malej a špecializovanej medzere, ktorá bola dlho neobsadená. Slovo sa rýchlo rozšírilo. Výborní spolupracovníci sa čoskoro hlásili do služby, ako sa patrí. Zapôsobila na nich moja ústredná koncepcia a moje úsilie prejsť od teórie k realite. Títo oddaní, zarytí lojalisti boli často vo veku mojich rodičov a dokonca aj starých rodičov. Neexistovala tu žiadna "generačná priepasť"! Rýchlo sme sa stali dobrými priateľmi.

Medzi týchto neopísaných hrdinov občianskeho zmýšľania patrili:

Novinár z roku 1920. Hans utiekol z domu, keď ho na konci druhej svetovej vojny napadli komunisti.

Ďalší utečenec z toho istého regiónu. Erich bojoval v nemeckej armáde v prvej svetovej vojne. Potom emigroval do Ameriky a stal sa občanom USA. Keďže vedel, že bol členom nemecko-amerického spolku Bund, odvodová komisia sa ho spýtala, či bude bojovať proti Hitlerovi. Odpovedal: *Ak Hitler napadne Spojené štáty, budem, samozrejme, brániť krajinu*. Spolu s ďalšími podobne zmýšľajúcimi ľuďmi strávil celú vojnu kopaním jám v tábore v štáte. Spievali pri tom nemecké vojnové piesne. Na konci vojny dostal čestné prepustenie.

Moja sekretárka a pravá ruka je však určite na samom vrchole zoznamu. Gretchen sa stala jednou z mojich prvých a najcennejších spolupracovníkov. Telefonoval som s ňou *denne celé desaťročia*.

Tu je jej príbeh.

Jej stará rodina *Bundovcov* žila v Amerike už viac ako sto rokov, ale doma stále

hovorila materinským jazykom a zachovávala si svoje posvätné etnické dedičstvo. Bola jediným žijúcim členom rodiny.

Keď vypukla druhá svetová vojna, matka sa obrátila na vlastného syna a povedala: *Ak prídeš domov v zasranej hnedej americkej uniforme, zastrelím ťa!*

Keď tento syn neskôr povedal sudcovi, že sa odmietol zúčastniť na *Rooseveltovej zločineckej agresívnej vojne proti nemeckému ľudu*, sudca zbledol a bez slova vybehol z miestnosti. Vojnové roky strávil vo väzení ako odporca vo svedomí.

Po kapitulácii Nemecka si sadla na železničnú trať. Počas čakania na smrť sa zamyslela. Možno by jedného dňa dokázala urobiť niečo užitočné, keby zostala nažive. To sa jej určite podarilo!

Tak ako ja, aj ona pracovala ako dobrovoľníčka v iných organizáciách. Táto práca bola pre ňu zmysluplná, ale nie úplne naplňujúca. To sa zmenilo, keď našla náš startup.

Prešlo niekoľko rokov, kým som ju prvýkrát počul hovoriť po anglicky. Povedala *Fill 'er up!* obsluhu benzínovej pumpy, keď sa zastavila na benzín počas našej cesty z letiska.

Táto krehko vyzerajúca, ale pevná ako klince stará farmárka žila v dome z pionierskej éry s pôvodným krbom, ručnou pumpou na vodu a prístavbou. V noci upozorňovala návštevníkov, aby si cestou k záchodku dávali pozor na medené hlavy.

Nevadilo jej, že medzi stenami žije veľký čierny had. Jedol hlodavce. Myši jej zničili dve autá, keď v zime vliezli do motora, kým bol ešte teplý.

Jej dom bol taký izolovaný, že mačky žijúce v stodole sa stali inbrednými a neplodnými. Keď sa aj mladé dospelé mačky začali jedna po druhej strácať, usúdila, že je to pravdepodobne dielo veľkej sovy. Tento dom sedel uprostred lesa na konci dlhej poľnej cesty. Občas spadol strom a zatarasil cestu. Odstraňovala ho sekerou.

Vždy si kupovala auto, ktoré sedelo vysoko nad zemou, aby sa menej zasekávalo v koľajach na poľnej ceste.

Jej životná filozofia bola jednoduchá: *Nechajte svoje srdce, aby vám povedalo, ZA ČO bojovať, a svoj mozog, aby vám povedal, AKO za to bojovať!*

* * * * *

Spolahlivý a odborne zdatný dobrovoľník má cenu zlata! Jeden z kolegov to vyjadril takto: *Tí, ktorí niečo MÔŽU urobiť, to nechcú. A tí, ktorí CHCÚ niečo robiť, to robíť NEvedia.*

Aby sme mohli dobrovoľníkov naplno využiť, je často potrebné prispôbiť sa ich silným aj slabým stránkam. Gretchen napríklad rázne odmietla dotknúť sa

počítača. Používala starodávny ručný písací stroj.

Výsledkom môže byť pomerne bizarná metodika, pracovný tok a organizačná štruktúra. V každom prípade sa moje organizačné schopnosti začali vyvíjať.

Denne som bol v telefonickom kontakte so spolupracovníkmi roztrúsenými po celej Amerike a Európe. Nebolo však ničím výnimočným, že sme sa celé *roky* nevideli tvárou v tvár. Prirodzene, na takéto stretnutia sme sa veľmi tešili! Spomínam si najmä na jednu príhodu. Bola to moja prvá cesta do Švédska. Keď mi otvorila dvere krásna mladá žena, pomyslel som si, že je to pravdepodobne dcéra môjho kolegu. Držal som si palce. Ale nemal som šťastie. Bola to jeho priateľka! Na rozdiel od väčšiny mojich vtedajších kolegov bol v mojom veku.

V čase, keď som mal dvadsať rokov, som už bol pomerne schopný administrátor, aspoň podľa štandardov malých neziskových organizácií. Niektoré mali len malý počet zamestnancov na plný úväzok a iné mali len dobrovoľníkov. Pracoval som s oboma druhmi.

NSDAP/AO je najväčšia na svete Dodávateľ národnej socialistickej propagandy!

Tlačené a online periodiká v mnohých jazykoch

Stovky kníh v mnohých jazykoch

Stovky webových stránok v mnohých jazykoch

